

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoCsp/2/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122390722
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:6122390722.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

1

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v spore žalobcu: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpeného: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX XX, XXX XX C., zastúpenému: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie sumy 8 808,20 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20. decembra 2023 č.k. 13Csp/86/2022-192, takto

rozhodol:

1

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov konania potvrdzuje.

Žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1

1. Žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 8 808,20 eura pozostávajúcej z istiny 6 824,08 eura s úrokom z omeškania, z kapitalizovaných zmluvných úrokov úveru 1 742,38 eura, z kapitalizovaného úroku z omeškania 232,74 eura a z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 9 eur. Súd prvej inštancie vo veci prvý krát rozhodol rozsudkom zo dňa 16. decembra 2022 č.k. 13Csp/86/2022-121, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8 080,20 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 6 824,08 eura od 18.03.2022 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 18. októbra 2023 č.k. 25CoCsp/5/2023-165 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.1 Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8 449,95 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 6 824,08 eura od 18.03.2022 do 19.08.2022 a zo sumy 6 465,83 eura od 20.08.2022 do zaplatenia všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Konanie v časti o zaplatenie sumy 358,25 eura zastavil (výrok II.). Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 657, § 658 ods. 1,

§ 517 ods. 2, § 52, § 53, § 54 ods. 1, 2, § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 7 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, 3, § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. (účinného v rozhodnom období).

2.2. Konštatoval, že medzi veriteľom a dlžníkom bol založený spotrebiteľský vzťah. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že na základe zmluvy o úvere č. 1833321452 zo dňa 20.02.2018 poskytol žalobca ako veriteľ žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 8 000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 96 mesačných splátkach po 128,88 eura vrátane poistného (s poslednou splátkou vo výške 127,54 eura) počnúc od 20.03.2018 do 20.02.2026 pri fixnej úrokovej sadzbe 9,50 % a RPMN vo výške 13,10 % a celkovo tak zaplatiť žalobcovi 12 531,14 eura. Žalovaný úver riadne a včas splácal do 20.10.2018, od novembra 2018 do apríla 2019 úver nebol splácaný, následne boli splátky uhradené za obdobie od mája 2019 do apríla 2020, od mája 2020 do januára 2021 úver nebol splácaný a neskôr už žalovaný uhradil len sumu 141,25 eura dňa 20.02.2021 a sumu 109,98 eura dňa 20.03.2021. Keďže žalovaný úver nesplácal riadne a včas veriteľ vyhlásil okamžitú splatnosť úveru a vyzval žalovaného k zaplaceniu celej nesplatennej časti úveru vo výške žalovanej sumy. Žalovaný bol opakovane v omeškaní so splácaním dlhu, žalobca ho na takéto omeškanie upozornil a preto k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo v súlade so zákonom. Žalovanému vznikla povinnosť uhradiť celý dlh z úveru. Stotožnil sa s tvrdením žalobcu, že k predčasnemu zosplateniu úveru došlo v súlade so zákonom a to až po tom ako bol žalovaný v omeškaní so splácaním dlhu dlhšie než 90 dní.

2.3. Navyše konštatoval, že úverová zmluva vykazuje všetky zákonné obligatórne náležitosti úverovej zmluvy stanovené právnymi predpismi. K námietkam žalovaného týkajúcim sa neskúmania jeho bonity uviedol, že samotné tvrdenie nepostačuje, žalovaný bol povinný svoje tvrdenie i preukázať, čo neurobil. Naopak, z listín, ktoré v konaní predložil žalobca, vyplývalo, že žalobca pred poskytnutím úveru skúmal bonitu žalovaného preverením registra klientskych informácií, registra bankových inštitúcií a skúmaním profilu jeho splácania. K tvrdeniam žalovaného, že zmluva o úvere neobsahuje údaje potrebné pre výpočet RPMN, resp. že zmluva obsahuje nesprávnu výšku RPMN a nesprávnu výšku sumy, ktorú musí žalovaný zaplatiť žalobcovi, poukázal na skutočnosť, že obsahom zmluvy sú informácie o RPMN, uvedenie údajov RPMN, pričom podrobnejšie zdôvodnenie jej výpočtu, prípadne predpokladov pre jej výpočet zákon ako obligatórnu podmienku zmluvy o úvere nestanovuje. K tomu poukázal na rozhodnutie R 86/2021, ktorého právnu vetu citoval. Za nedôvodnú považoval tiež námietku žalovaného voči výške úrokovej sadzby, ktorá bola v danom prípade stanovená fixne, nakoľko stanovenie indexu úrokovej sadzby alebo reflexnej úrokovej sadzby je potrebné iba v prípade, že je úroková sadzba premenlivá a to pre účely výpočtu jej zmeny.

2.4. Súd prvej inštancie uzavrel, že úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou a bola uzavretá platne. Žalobca skúmal bonitu žalovaného dostatočným spôsobom. V čase, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, úver sa stal v plnom rozsahu splatným (dňom 19.07.2021). Priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie kapitalizovaného zmluvne dohodnutého úroku za obdobie do vyhlásenia splatnosti úveru a aj kapitalizovaný úrok z omeškania za dobu do podania žaloby. Z dôvodu, že žalovaný bol s platením peňažného dlhu v omeškaní, priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania.

2.5. K žiadosti žalovaného o povolenie splácania dlhu, konštatoval, že žalovaný ju nezdôvodnil, nepreukázal existenciu dôvodov pre povolenie splácania dlhu a navrhol splátky nižšie, než boli pôvodne so žalobcom dohodnuté zmluvne, čo je v rozpore s konštantnou judikatúrou súdov SR k tejto otázke, podľa ktorej môžu byť splátky povolené minimálne vo výške pôvodnej splátky úveru. Preto konštatoval, že žalovaný nepreukázal existenciu takých okolností, ktoré by zdôvodňovali povolenie splácania dlhu.

2.6. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 358,25 eura zastavil podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP).

2.7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi v konaní plne úspešnému priznal nárok na plnú náhradu trov konania. Uviedol, že o výške jeho nároku na náhradu trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

3.1. Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie a navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že mu umožní uhrádzať neuhradené splátky istiny zročné ku dňu vyhlásenia rozsudku krajského súdu v mesačných splátkach po 128,88 eura splatných k 25. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok v prípade omeškania s ktoroukoľvek mesačnou splátkou, vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo vyššie uvedenej právnej veci. V prípade úspechu si uplatnil právo na náhradu trov konania. Dôvodil ustanovením § 365 ods. 1 CSP: písm. b), že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, písm. f), že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým

zisteniam, a písm. h), že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3.2. Za porušenie práva na spravodlivý proces žalovaný považoval skutočnosť, že súd sa nevyjadril k jeho argumentom, v zmysle ktorých je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov pre nesprávny údaj o priemernej RPMN, nesprávny údaj celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru a tým pádom nesprávny údaj o RPMN, pretože poistenie nemalo byť započítané do výpočtu RPMN, Údaj o RPMN by mal byť v rovnakej výške ako odplata.

3.3. Citoval dôvodovú správu k zákonu č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch k priemernej RPMN. Tvrdil, že zo zákona č. 129/2010 Z.z., z dôvodovej správy ani zo všeobecného právneho predpisu vydaného Ministerstvom financií SR nevyplýva, že by sa údaj o priemernej RPMN mal posudzovať podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk, ale malo by to byť podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi. Poukázal na ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) a § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Tvrdil, že Ministerstvo financií zverejňuje na svojej webovej stránke Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za jednotlivé štvrtroky veriteľmi, ktoré sú smerodajné pre nebankové subjekty len ohľadom uvedenia údajov o priemernej RPMN do zmlúv o spotrebiteľskom úvere, a aj Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za jednotlivé štvrtroky bankami a pobočkami zahraničných bánk, ktoré údaje sú ale smerodajné z hľadiska skúmania najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 53 ods. 6 OZ v nadväznosti na § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. Z uvedených dôvodov tvrdil, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN vo výške 8,75 %, pričom správne malo byť 8,58 %, čo má v konečnom dôsledku za následok absenciu údajov o priemernej RPMN, a znamená, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 7Co/161/2018.

3.4. Namietal, že ak poistenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru a spotrebiteľ nemusel uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, nemalo byť započítané do celkových nákladov spojených so zaplatením úveru. V takomto prípade celkovú čiastku spojenú so zaplatením úveru bolo treba počítať ako súčin mesačnej splátky a počtu splátok, teda $119,28 \times 95 = 11\ 331,16 + 117,94 = 11\ 449,54$ eura. Ak žalobca pri výpočte RPMN vychádzal z celkovej čiastky spojenej so zaplatením úveru vo výške 12 531,14 eura, teda do výpočtu zahrnul aj poplatok za poistenie vo výške 9,60 eura, zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN. K tomu poukázal na § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 7Co/161/2018. Ďalej poukázal na § 4 ods. 1 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z., § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8CoCsp/6/2021 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6CoCsp/59/2020, z ktorých citoval. Uviedol, že ak krajský súd vyhodnotí poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, bol povinný uhrádzať len splátky istiny a preto v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, nebol v omeškaní, čo má za následok neplatnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

3.5. Tvrdil, že žiadal o možnosť splatenia dlžnej sumy v mesačných splátkach a zároveň predložil listinné dôkazy, ktoré preukazujú jeho finančnú situáciu. Poukázal na súdne konanie sp.zn. 13Csp/91/2022 vedené rovnakým sudcom, v ktorom mu splácanie dlžnej sumy v splátkach povolil. Preto zamietnutie možnosti splácania dlžnej sumy v mesačných splátkach v tejto veci považoval za porušenie právnej istoty.

4.1. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny. Súd prvej inštancie vychádzal z riadne zisteného skutkového stavu, na základe ktorého vec posúdil správne a zákonne. Žalovaný až v odvolaní proti prvému rozsudku súdu prvej inštancie začal tvrdiť, že v zmluve o úvere je údajne nesprávne uvedená priemerná RPMN, keďže tento údaj má vychádzať zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi, nie zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk, do celkovej čiastky úveru nemali byť započítané náklady na poistenie úveru, preto je výška celkovej čiastky úveru nesprávna, hodnota RPMN v zmluve o úvere má byť rovnaká ako výška odplaty. Totožnú argumentáciu obsahuje aj odvolanie žalovaného proti napadnutému rozsudku. Poukázal na § 366 CSP, § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a s čl. 11 ods. 3 CSP a tvrdil, že neexistuje dôvod, aby uvedené námietky uplatnil prvýkrát až v odvolacom konaní. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení pôvodného rozsudku (č.l. 121) riadne vysporiadal so všetkými tvrdeniami žalovaného produkovanými v priebehu prvoinštančného konania. Hoci bol pôvodný rozsudok uznesením odvolacieho súdu (č.l. 165) zrušený, bolo to tak iba z dôvodu, že súd prvej inštancie meritórne rozhodol bez ohľadu na čiastočné späťvzatie žaloby. Odvolací súd nevytkol súdu prvej inštancie žiadne vady v právnom

posúdení veci. Po zrušujúcom uznesení súd prvej inštancie nariadil vo veci pojednávanie, ktorého sa žalovaný ani jeho advokát nezúčastnili, ani písomne nedoplnili svoje skutkové tvrdenia. Prvoinštančný súd, viazaný kasačným rozhodnutím odvolacieho súdu, tak správne odstránil zistený nedostatok a následne vec opätovne rozhodol, pričom sa náležite vysporiadal s argumentáciou žalovaného z prvoinštančného konania. Žalovaný pochybil, keď podstatné tvrdenia uviedol prvýkrát až v odvolaní, hoci ich mohol predniesť skôr. Nemôže preto vytykať súdu prvej inštancie, že na tieto tvrdenia v odôvodnení napadnutého rozsudku nereflektoval. Rovnako je neprípustné vo vzťahu k žalobcovi, aby mal možnosť reagovať na „nové“ tvrdenia žalovaného prvýkrát až v odvolacom konaní. Zo strany žalovaného ide o neprípustné novoty, pričom nie je splnený žiadny dôvod v zmysle § 366 CSP, aby sa nimi odvolací súd zaoberal.

4.2. Vo vzťahu k „novému“ tvrdeniu ohľadom priemernej výšky RPMN odkázal na svoje vyjadrenie zo dňa 26.01.2023. V ňom zopakoval, že pokiaľ by mal bankový subjekt uvádzať priemernú RPMN podľa údajov od všetkých veriteľov (teda aj nebankových subjektov), výsledný údaj by bol skresľujúci a nevýhodný najmä pre spotrebiteľa. Navyše poukázal, že priemerná RPMN podľa informácií pre banky a pobočky zahraničných bánk je 8,75 % p.a., zatiaľ čo priemerná RPMN podľa informácií pre všetkých veriteľov predstavuje 8,58 % p.a., teda rozdiel je nepatrný. Preto namietal, že nejde o dôvod pre určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. K tomu poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 6Co/18/2021 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10CoCsp/15/2021). Rovnako ďalšie tvrdenie žalovaného, že dôvodom na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru má byť započítanie poisťného do celkovej čiastky úveru, považoval za nesprávne. Celková čiastka úveru umožňuje spotrebiteľovi vytvoriť si reálnu predstavu o výhodnosti úveru a porovnať ho s ponukami iných dodávateľov. Tento ukazovateľ informuje spotrebiteľa, koľko v končnom dôsledku za úver zaplatí. Tým, že zahrnul do celkovej čiastky úveru aj náklady na poisťné, prezentoval úver na trhu ako menej výhodný oproti tomu, ak by poisťné do tohto ukazovateľa nezapočítal. Pokiaľ náklady na poisťné do celkovej čiastky úveru nezapočítal, každý spotrebiteľ by mu vytkol, že išlo o „skrytý“ poplatok, o ktorom vopred nevedel. Zahnutím nákladov na poisťné do celkovej čiastky úveru tak konal v prospech spotrebiteľa. Aj tvrdenie žalovaného, že RPMN musí byť v rovnakej hodnote ako výška odplaty, považoval za nesprávne. Je zrejmé, že RPMN a odplata sú dva samostatné inštitúty. Každý z nich má osobitnú právnu úpravu a rozdielny spôsob vypočítavania, preto nemôžu byť rovnaké.

4.3. K námietke žalovaného, že prvoinštančný súd mu nepovolil mesačné splátky vo výške 80 eur, uviedol, že žalovaný mal možnosť plniť svoj záväzok v pravidelných mesačných splátkach dohodnutých v zmluve o úvere. Porušil svoju povinnosť plniť dlh riadne a včas, preto bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Na plnenie dlhu v splátkach nemá právny nárok. Navyše žalovaný z poskytnutého úveru k dnešnému dňu nevrátil ani 20 % z požičanej istiny. Pri riadnom splácaní mal byť pritom celý úver (vrátane príslušenstva) splatený 20.02.2026 a navrhovanými splátkami vo výške 80 eur by žalovaný splácal iba dlžnú istinu úveru bez úroku a úrokov z omeškania ďalších 6 rokov a 7 mesiacov. Súd prvej inštancie tak po posúdení daných okolností správne nevyhovel žiadosti žalovaného o splátky s odôvodnením, že sú neprimerane nízke, nižšie ako splátky dohodnuté v zmluve, v dôsledku čoho by žalovaný splácal dlh neprimerane dlhú dobu. V zmluve o úvere bola dohodnutá výška mesačnej splátky 128,88 eura. Žalovaný, ktorý porušil svoj záväzok plniť dlh riadne a včas, nemôže byť za svoje protiprávne konanie „odmenený“ tým, že mu súd povolí ešte nižšie splátky, ako boli pôvodne zmluvne dojednané. Opačný prístup by hrubo odporoval základnej zásade nemo turpitudinem suam allegare potest (nikto nemôže mať prospech z vlastného protiprávneho konania). Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

5. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 06.02.2024 uviedol, že súd je povinný ex offio skúmať, či veriteľ postupoval pri poskytnutí úveru s odbornou starostlivosťou a či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje obligatórne náležitosti zákona, bez ohľadu to, či to namieta, alebo či je právne zastúpený. Poukázal na rozhodnutia Súdneho dvora, EÚ C-679/18, EÚ C-449/13, EÚ C-377/14. Poukázal na uznesenie Krajského súdu Trenčín sp.zn. 6CoCsp/2/2023, z ktorého citoval. Tvrdil, že nebol v omeškaní so žiadnou splátkou a preto neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn. 6CoCsp/25/2022. Uzavrel, že žalobca mal nárok len na splátky istiny, ktorých zročnosť nastane ku dňu vyhlásenia rozhodnutia krajského súdu. Navrhoval, aby krajský súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu v zmysle § 388 CSP tak, že umožní žalovanému uhrádzať neuhradené splátky istiny zročne ku dňu vyhlásenia rozsudku krajského súdu v mesačných splátkach po 83,33 eura splatných k 25. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok v prípade omeškania s ktoroukoľvek mesačnou

splátkou, vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo vyššie uvedenej právnej veci.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správny potvrdil.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8.1. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čo zakladá odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Za porušenie práva na spravodlivý proces považoval skutočnosť, že súd sa nevyjadril k jeho argumentom, v zmysle ktorých je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov pre nesprávny údaj o priemernej RPMN, nesprávny údaj celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru a nesprávny údaj o RPMN, pretože poistenie nemalo byť započítané do výpočtu RPMN, a údaj o RPMN by mal byť v rovnakej výške ako odplata.

8.2. Odvolací dôvod vymedzený v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b) CSP je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručuje v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článok 46 a nasl. Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Do obsahu práva na spravodlivý proces patrí právo na prístup k súdu, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, právo vyjadriť sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa zo všetkými relevantnými skutočnosťami súdom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a právo na preskúmanie rozhodnutia. Hoci porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu predstavuje pochybenie súdu, o naplnenie tohto odvolacieho dôvodu pôjde vtedy, keď postup súdu znemožňuje realizáciu procesných práv strany sporu dosiahne takú mieru, ktorá odôvodňuje záver, že v konaní došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8.3. Požiadavky na riadne zdôvodnenie rozsudku súdu stanovuje ustanovenie § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Podľa neho v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Výkladom citovaného ustanovenia Civilného sporového poriadku pritom treba dospieť k záveru, že s uvedenými požiadavkami je v rozpore úplný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, prípad, keď právne závery zo skutkových zistení pri žiadnej novej interpretácii nevyplývajú, a len všeobecné súhrnné zistenia špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvodené.

8.4. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie dospel k záveru, že rozhodnutie obsahuje skutkové zistenia, súdom prvej inštancie aplikované právne normy a právne závery, pre ktoré nemožno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa atribúty riadne odôvodneného súdneho rozhodnutia. S tvrdením žalovaného, že zmluva o úvere neobsahuje údaje potrebné pre výpočet RPMN, resp. že zmluva obsahuje nesprávnu výšku RPMN a nesprávnu výšku sumy, ktorú musí žalovaný žalobcovi zaplatiť, sa súd prvej inštancie zaoberal v bode 41. odôvodnenia. Skutočnosť, že žalovaný sa s vyhodnotením vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie nestotožnil, sama o sebe nepostačuje na prijatie záveru o porušení jeho práva na spravodlivý proces.

9. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalobca, ako veriteľ, a žalovaný, ako dlžník uzatvorili dňa 20.02.2018 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1833321452, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 8 000 eur, a žalovaný zaviazal poskytnutý úver splácať 96 mesačnými splátkami po 128,88 eura, z čoho výška anuitnej splátky 119,28 eura a poistného 9,60 eura,

s výškou poslednej splátky 127,54 eura z čoho výška anuitnej splátky 117,94 eura a poistného 9,60 eura, so splatnosťou prvej splátky 20.03.2018 a s termínom konečnej splatnosti úveru 20.02.2026, s dohodnutou fixnou úrokovou sadzbou 9,50 % ročne, a s celkovou čiastkou na zaplatenie 12 531,14 eura. Žalovaný dlžník požiadal o poistenie schopnosti splácať úver - základný súbor poistenia a vyhlásil, že spĺňa podmienky zvoleného poistenia. V zmluve bola uvedená RPMN banky 13,10 % ročne, priemerná RPMN 8,75 % ročne, odplata za poskytnutie úveru 12,94 % ročne a najvyššia prípustná hodnota odplaty 17,50 % ročne. Žalobca si pred poskytnutím úveru za účelom skúmania bonity žalovaného vyžiadal z príslušných registrov potvrdenia, skúmal príjmy, výdavky, aj rodinný stav žalovaného a zároveň si zaobstaral údaje zo SRBI (Spoločný register bankových informácií) a zo Sociálnej poisťovne. Žalovaný úver nesplácal riadne a včas, preto ho žalobca listom zo dňa 21.06.2021 vo veci Upozornenie - Výzva na zaplatenie dlžnej časti úveru (č.l. 15) vyzval na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 620,80 eura v lehote 15 dní od doručenia s upozornením na možnosť banky vyhlásiť úver za predčasne splatný v prípade nezaplatenia dlžnej sumy. Uvedený list bol žalovanému doručovaný dňa 22.06.2021 doporučené pod podacím číslom D., o čom svedčí podací hárok na č.l. 25. Žalobca listom zo dňa 19.07.2021 vo veci Výzva na úhradu dlžnej sumy (č.l. 16) oznámil žalovanému, že z dôvodu podstatného porušenia zmluvy o úvere a obchodných podmienok, stáva sa jeho úverový záväzok predčasne splatný k 19.07.2021. Zároveň ho vyzval na úhradu dlžnej sumy 7 780,53 eura. Uvedený list bol žalovanému doručovaný dňa 22.07.2021.

10. Žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 8 808,20 eura pozostávajúcej z istiny 6 824,08 eura s úrokom z omeškania, z kapitalizovaných zmluvných úrokov úveru 1 742,38 eura, z kapitalizovaného úroku z omeškania 232,74 eura a z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 9 eur. Žalovaný namietal, že nebola overená jeho bonita, zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti a zároveň obsahuje neprávny údaj o RPMN, a výzvy veriteľa treba považovať pre neurčitosť za neplatné právne úkony podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8 449,95 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 6 824,08 eura od 18.03.2022 do 19.08.2022 a zo sumy 6 465,83 eura od 20.08.2022 do zaplatenia všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Konanie v časti o zaplatenie sumy 358,25 eura zastavil (výrok II.). Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Na odvolanie žalovaného je rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov konania predmetom prieskumu odvolacím súdom.

11. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka: (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

15. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, veriteľ je pred

uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

16. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

17. Odvolací súd posudzujúc rozsudok súdu prvej inštancie z hľadiska súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, citovaných zákonných ustanovení a odvolacích dôvodov dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Súd prvej inštancie správne považoval vzťah založený medzi stranami sporu za spotrebiteľský vzťah. Mal preukázané uzavretie spotrebiteľskej zmluvy o úvere, pričom konštatoval, že zmluva vykazuje všetky zákonné obligatórne náležitosti úverovej zmluvy stanovené právnymi predpismi. Ďalej mal preukázané, že žalovaný bol opakovane v omeškaní so splácaním splátok, na ktoré ho žalobca upozornil, pričom k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo v súlade so zákonom. Zaoberal sa všetkými relevantnými námietkami žalovaného uplatnenými v priebehu konania pred súdom prvej inštancie. Námietku neskúmania jeho bonity v súlade § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nepovažoval za dôvodnú, keďže žalobca preukázal, že pred poskytnutím úveru skúmal bonitu žalovaného preverením registra klientskych informácií, registra bankových inštitúcií a skúmaním profilu jeho splácania. S tvrdením žalovaného, že zmluva o úvere neobsahuje údaje potrebné pre výpočet RPMN, resp. že zmluva obsahuje nesprávnu výšku RPMN a nesprávnu výšku sumy, ktorú musí žalovaný zaplatiť žalobcovi, sa nestotožnil s poukazom na zmluvu, ktorá obsahovala informácie o RPMN, uvedenie údajov RPMN, pričom podrobnejšie zdôvodnenie jej výpočtu, prípadne predpokladov pre jej výpočet zákon ako obligatórnu podmienku zmluvy o úvere nestanovuje. K tomu poukázal na rozhodnutie R 86/2021, ktorého právnu vetu citoval. Za nedôvodnú považoval tiež námietku žalovaného voči výške úrokovej sadzby, ktorá bola v danom prípade stanovená fixne, nakoľko stanovenie indexu úrokovej sadzby alebo reflexnej úrokovej sadzby je potrebné iba v prípade, že je úroková sadzba premenlivá a to pre účely výpočtu jej zmeny. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetná úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, bola uzavretá platne, a žalobca skúmal bonitu žalovaného dostatočným spôsobom. Vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru sa úver stal v plnom rozsahu splatným. K žiadosti žalovaného o povolenie splácania dlhu, nevyhovel z dôvodu, že žalovaný ju nezdôvodnil, ani nepreukázal existenciu dôvodov pre povolenie splácania dlhu, a navrhol splátky nižšie, než boli dohodnuté zmluvne. Preto dospel k záveru, že žalovaný nepreukázal existenciu takých okolností, ktoré by zdôvodňovali povolenie zaplatenia dlhu v splátkach. Odvolací súd sa s uvedenými závermi stotožňuje. Odvolací súd považuje za vecne správne aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže žalobca bol v konaní plne úspešný vo vzťahu k vyhovujúcej časti. Vo vzťahu k čiastočnému zastaveniu konania žalovaný zaviniel čiastočné späťvzatie konania, keďže svoj dlh čiastočne plnil po podaní žaloby. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil, a preto na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

18.1. Odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 CSP sa pri posudzovaní danej veci zaoberal podstatnými námietkami žalovaného v odvolaní. S namietanou vadou konania sa odvolací súd vypořiadal v bode 8.

18.2. Odvolací súd nespochybňuje tvrdenie žalovaného, podľa ktorého údaj o priemernej RPMN sa posudzuje podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi. Uvedený záver potvrdzuje ustanovenie § 21 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zákon). Nestotožňuje sa však s tvrdením, že ak zmluva obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN vo výške 8,75 %, pričom správne malo byť 8,58 %, má to za následok absenciu údajov o priemernej RPMN a bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje ustanovenie § 9 zákona, pričom medzi ne patrí aj priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná ku dňu podpísania zmluvy zverejnená podľa § 21 ods. 2 zákona (§ 9 ods. 2 písm. z) zákona). Hoci je zrejme, že žalobca v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviedol údaj o priemernej RPMN nesprávne, keď vychádzal so súhrnných informácií o údajoch

o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami, podľa názoru odvolacieho súdu je rozdiel 0,17 % ($8,75 - 8,58 = 0,17$) tak nepatrný, že sankcionovanie uvedeného pochybenia žalobcu bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru by bolo neprímerané postihnutie veriteľa, ktorý je bankou, preto logicky uviedol údaj o priemernej RPMN úverov poskytovaných bankami.

18.3. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalovaného, ktorý tvrdil, že poistenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru, preto nemalo byť započítané do celkových nákladov spojených so zaplatením úveru, a celková čiastka, ktorú bol žalovaný dlžník povinný zaplatiť mala byť v zmluve uvedená v sume 11 449,54 eura, a nie 12 531,14 eura, ktorá je nesprávna. V dôsledku toho tvrdil, že nesprávna je aj RPMN uvedená v zmluve. V prvom rade celková čiastka 11 449,54 eura nemôže byť správna, keďže v zmluve bol dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 160 eur, ktorý je potrebné do celkovej čiastky na zaplatenie započítať. Navyše v zmluve o spotrebiteľskom úvere (č.l. 5) bola jasne a zrozumiteľne uvedená výška mesačnej splátky, a jej rozdelenie na splátku úveru a na poistné, aj správne vypočítaná celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť, vrátane poistného a dohodnutého poplatku za poskytnutie úveru, preto nemožno konštatovať absenciu tejto náležitosti zmluvy. V tomto smere treba prísvedčiť tvrdeniu žalobcu, podľa ktorého do celkovej čiastky zahrnul aj náklady na poistné, ktoré predstavuje poplatok súvisiaci s úverom, čím prezentoval úver ako „menej výhodný“ na trhu, za čo nemôže byť sankcionovaný. Navyše v konaní nebolo sporné, že pri výpočte RPMN uvedenej v zmluve žalobca zohľadnil aj poistné, ako plnenie súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru.

18.4. Žalovaný ďalej namietal voči záveru súdu prvej inštancie, ktorý nevyhovel jeho žiadosti o povolenie splatenia dlžnej sumy v splátkach vo výške 80 eur. Tvrdil, že predložil listinné dôkazy, ktoré preukazovali jeho finančnú situáciu. Navyše poukázal na súdne konanie sp.zn. 13Csp/91/2022 vedené rovnakým sudcom, v ktorom mu splácanie dlžnej sumy v splátkach boli povolené. Preto zamietnutie možnosti splácania dlžnej sumy v mesačných splátkach v tejto veci považoval za porušenie právnej istoty. S uvedenou námietkou sa odvolací súd nestotožňuje. Považuje za správny záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého sú navrhované splátky príliš nízke. Odvolací súd dodáva, že nízke splátky by nezaručovali, že žalobcovi bude pohľadávka na istine splatená v lehote, ktorú možno považovať za primeranú, pričom žalovaný je podľa rozsudku povinný zaplatiť aj úrok z omeškania a trovy konania. Samotná skutočnosť, že žalovanému bolo v inom súdnom konaní povolené splniť uloženú povinnosť v splátkach, nepostačuje na prijatie záveru, že v tomto konaní bol porušený princíp právnej istoty zakotvený v čl. 2 CSP.

19. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov konania, ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

20. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

1

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c)

dovolať v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).